

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. oktober 2014
Kontor: Sikkerheds- og Forebyg-
gelseskontoret
Sagsbeh: Anders Aagaard
Sagsnr.: 2014-0030-2549
Dok.: 1325262

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1579 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. september 2014.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1579 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor logningsbekendtgørelsen er mere indgribende end foreskrevet i logningsdirektivet, som den 8. april 2014 blev erklæret ugyldigt af EU-Domstolen i dommen Digital Rights and others v. Ireland (forenede sager C-293/12 og C-594/12). Konkret henvises der til logningsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 6 sammenholdt med logningsdirektivets art. 5, stk. 1, litra f, nr. 1.”

Svar:

Det nu ophævede logningsdirektiv var et minimumsdirektiv, hvilket indbar, at direktivet alene fastsatte, hvilken regulering de enkelte medlemsstater som minimum var forpligtede til at gennemføre. Direktivet var således ikke til hinder for, at medlemsstaterne fastsatte regler, som var mere vidtgående end direktivet.

Logningsdirektivets bestemmelser om logning af fastnet- og mobiltelefoni samt SMS-, EMS- og MMS-kommunikation blev implementeret ved logningsbekendtgørelsens § 4, og her gik man på et enkelt punkt, der vedrører mobiltelefoni, videre end direktivet.

Efter logningsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 6, skal der således logges oplysninger om den første og sidste mast, som en mobiltelefon er forbundet til som led i en kommunikation, uanset at logningsdirektivet kun stillede krav om at logge oplysninger om den første mast, jf. artikel 5, stk. 1, litra f, nr. 1.

Generelt om udarbejdelsen af logningsbekendtgørelsen kan Justitsministeriet oplyse, at der i forbindelse hermed blev nedsat en ekspertgruppe med deltagelse af repræsentanter for IT- og telebranchen, boligforeningerne, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling (nu Uddannelses- og Forskningsministeriet), IT- og Telestyrelsen (nu Erhvervsstyrelsen), Rigspolitiet og Politiets Efterretningstjeneste. Der blev sideløbende afholdt en række bilaterale møder mellem teleselskaberne og Justitsministeriet.

Efter drøftelserne i ekspertgruppen blev der opnået enighed om en model, som samlet set blev anset for proportional og afbalanceret, samtidig med at den var økonomisk overkommelig for telebranchen.

Om årsagen til, at logning af oplysninger om den sidste mast, som en mobiltelefon er forbundet til som led i en kommunikation, blev omfattet af

logningsbekendtgørelsen, kan Justitsministeriet oplyse, at disse oplysninger i efterforskningsmæssig sammenhæng er meget væsentlige.

Når man får oplysninger om, hvor en gerningsmand har befundet sig ved slutningen af en mobilsamtale, vil man således i en konkret efterforskning kunne bruge disse oplysninger om mobilmaster til at fastlægge gerningsmandens bevægelsesmønster. Dette kan tjene som bevis i en sag om f.eks. en terrormistænkt, der måske har befundet sig tæt på et gerningssted på et bestemt tidspunkt.

Der kan i den forbindelse henvises til det talepapir, som den daværende justitsminister anvendte i forbindelse med et samråd i Folketingets Retsudvalg den 21. november 2006, og som blev oversendt til udvalget den 30. november 2006 (besvarelse af spørgsmål nr. 87 (Alm. del)).